

EŞSİZ RAHMET DUA ETMEK VE ALLAH'IN SONSUZ LÜTFU

Eûzubillahimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillâhi rabbilâlemine hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi kemâ yenbeğî li-celâli vechihî ve li-azîmi sultânih vesalâtü vesselâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn. Emmâ ba'dü fe-kâle resûlullâhi sallallahu aleyhi ve sellem:

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَغْضَبُ عَلَى مَنْ لَا يَسْأَلُهُ وَلَا يَفْعَلُ
ذَلِكَ أَحَدٌ غَيْرُهُ

Innellâhe teâlâ yağdabu alâ men lâ yes'elühû ve lâ yef'alü zâlike ehadün ğay-ruhû.

Sadaka resûlullah fîmâ kâl ev kemâ kâl.

Râmûz'un birinci cilt 93. sayfasından bir hadîs-i şerîf. Peygamber Efendimiz bize bildiriyor ki;

a. Allah Kendisine Dua Etmeyene Gazap Eder

Innellâhe teâlâ. “Hiç şüphe yok ki Allahu Teâlâ hazretleri.” *Yağdabu.* “Gazap eder, kızar.” *Alâ men lâ yes’elühû.* “Kendisine dua etmeyen, kendisinden bir şey istemeyen kula gazap eder.” İstemeyene, isteyene değil, istemeyene gazap eder.

Ve lâ yef’alü zâlike ehadün ğayruhû. “Bunu ondan başka hiçbir kişi yapmaz.”

Dünyadaki insanlar [kısımlara ayrılır;] cömerti vardır, cimrisi vardır. Cimrisi kendisinden bir şey istenmesini hiç arzu etmez; istendiği zaman kızar, bahaneler uydurur, vermez. Cömerti vardır, istendiği zaman verir, elhamdülillah bir fırsat çıktı sevap kazanıyorum diye memnun da olur ama adam bir daha yine istemeye giderse; “Ne oluyor ya, bu maaşa bağlanmak mı istiyor?” filan diye biraz işkillenir. Bir daha giderse, biraz daha işkillenir, sonunda der ki;

“Ya benden başka istenecek kimse yok mu kardeşim! Ya biraz da başkasına git! Yani benden başka cömert insan yok mu? Biraz da

başkasına git!” demeye başlar. Yani öyle uzun boylu, fazla vermeye, devamlı vermeye pek hoşlanmaz. Sonunda sabrının hududuna gelir, sabrı patladığı zaman, “Eee! Yeter be artık!” da diyebilir.

Ama Allahu Teâlâ hazretleri, Ekramü’l-Ekremîn Mevlâmız, her şeyimiz O’ndan, yani zaten neyimiz varsa ondan. Her şeyimiz ondan. Şair diyor ki;

Vücûd cûd-u ilâhî hayat bahş-i kadîm.
“Varlığımız Allah’ın cömertliğinin bir eseri. Lütfetmiş de bizi yaratmış. Yaratmasaydı yok olacaktır. Hayat, o da ezelden takdir ettiği ayrı bir lütuf.”

Yaratmış, yaşatıyor; yaşamamız da hayatımız da O’nun sayesinde, O’nun nimetleri ile ve eğer nimetlerini kesse yine yaşayamayız. Yağmur yağdırmasa, nimet bitirmese, meyve oldurmasa, buğday yetiştirtmese, nitekim âhir zamanda öyle olacak; yağmurlar yağacak yağacak ama topraktan hiç mahsul çıkmayacak.

Her an her türlü lütf u tecellîleri ile yaşıyoruz. Felç olsak yürüyemeyiz, nefes alamayız,

nefes tıkanıklığı olsa, beynimizde bir arıza olsa yani her şeyin sağlıklı çalışması, doğru çalışması lazım ki biz bir nefes yaşayabilelim. Bir nefes yaşamımızın devam etmesi için bin bir lütfunun bir araya gelmesi gerekiyor. O'ndan yaşıyoruz, her şeyimiz [O'ndan...] Etrafımıza bakalım, hastaneye gidelim, hastalara bakalım göreceğiz. Yani hastalık tabii bir şey de bu kadar çeşitli uzuvlardan, hücrelerden meydana gelmiş bir insanın uzun zaman böyle sağlıklı durması şaşılacak bir olay.

Sayısını kimsenin bilemediği kadar küçük zerrelerden, hücrelerden meydana gelmişiz. Bunlar yaşıyorlar, faaliyet gösteriyorlar, ölüyorlar, vücuttan atılıyorlar, yenileri peydâ oluyor. Onlar vazife görüyor, onlar atılıyorlar...

Yani biz beş-on sene önceki bedenimizden şu anda yanımızda ne kaldı?

Çok az şey kaldı, her şey boyuna değişiyor ama biz kalıyoruz. Vücudumuzun içinde başlı başına ayrı varlıklar var. Mesela alyuvarlar ayrı varlık; kanın içinde dolaşüyor. Akyuvarlar kanın içinde dolaşıyor. Akyuvarlar bir yabancı vücuda girmişse, "Sen burada ne arıyorsun

ya?” diyor hemen yakasına yapıyor, hoop etrafını sarıyor, yutuyor. Onunla besleniyor, onunla mücadele ediyor, o da bir müddet yaşıyor gidiyor. Biz, kaç tane alyuvarımız geliyor, kaç tanesi gidiyor, kaç tanesi ölüyor, kaç tanesi kalıyor, farkında bile değiliz. Bir pazu hareketinden, bir kol hareketinden kaç tane kas hücresi ölüyormuş, kaç tane yenisi oluyormuş doktorlar bilir. Yani bir nefes sıhhat için milyonlarca şartın sağlıklı çalışması lazım ki sağlıklı bir nefes alalım. Ve bizim bu nefeslerimiz devam edip duruyor. Sağlıkla yaşamamız Cenabı Hakk’ın çok büyük bir lütfu. Çok büyük bir lütfu! Yoksa eskimiş bir araba bir yerinden patlak verir; ya karbüratörü tıkanır, ya devir dâim pompası arızalanır, şu olur bu olur... Yani [araba] eskidi mi, “Artık bu arabayı at yenisini al.” derler insana ama uzun zaman yaşıyoruz elhamdülillah. Cenâb-ı Hakk’ın lütfu üzerimizde çok.

Her şeyimiz O’ndan, her şeyimizi de her an O veriyor. Bizim bir şey yaptığımız yok. İbadet etmeye kuvvet bile yine O’ndan. Tevfikât-ı semadâniyesi bile O’ndan. Hidayet bile O’ndan, hidayet bile bizden değil.

b. Hidayeti Allah Verir

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

*İhdinassırâta'l-müstekîm.*¹

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ

*İnneke lâ tehdî men ahbebte ve lâkin-
nellâhe yehdî men yeşâü.*² “Ey Resûlüm!
Üzülme, tasalanma sen, istediğini doğru yola
getiremezsin. Allah istediğini getirir.”

Hidayeti Allah verir; verirse verir ver-
mezse vermez. Verirse lütfudur vermezse ku-
lun bir edepsizliği vardır, cezasıdır. Vermek
O’ndan, yani yoksa, vermeyince vermez.

Bizim hâkim dostlardan birisi, -sağsa Allah
hayırlı ömür versin- sağlam derviş, müttakî,
salâbet-i diniyye sahibi bir temyiz mahkemesi
hâkimi, çok meşhur akrabası bir hâkime git-
miş. Aralarında [akrabalık] var; o onun amcası

¹ 1/Fâtiha, 6.

² 28/Kasas, 56.

[veya] dayısı, bu onun yeğeni. Gitmiş evine, kapıyı çalmış, “O yeğenim hoşgeldin!” filan, hâkim almış içeriye. Demiş ki;

Abi, -yaşça büyük olduğu için abi [diyor]-geçen gün düşünüyordum aklıma geldi, hatta bir hayal gözümün önüne geldi: Kıyamet kopmuş, mahkeme-i kübrâ kurulmuş, insanlar hesaba çekiliyor. İyiler, hesabı görülünler cennete sevk ediliyor, “Haydi sen cennetlik oldun, buyur git cennete!” [deniliyor.] Kötüler de cehenneme atılıyor. Şöyle gözümün önüne geldi ki, senin de kafanı, düşünceni, zihniyetini biliyorum. Senin de ellerin bağlı, seni de cehenneme götürüyorlar. Sen o zaman anlamışsın işi yani Kur’an’ın dediklerinin gerçek olduğunu, âhiretin var olduğunu, Allah’ın hesabının, azabının olduğunu anlamışsın ama tabii o zaman iş işten geçmiş, o zaman anlamamanın kıymeti yok, dünyada iken anlamak önemli. Şöyle önümden geçerken bana bir bakıyorsun böyle;

“Yeğenim ya, madem bu işler böyleydi, niye dünyada iken beni ikaz etmedin?” diyor-sun. İşte onun için abi, ben, böyle şey hayalime geldiği için sana geldim;

“Bak! Bu yeryüzü, bu kâinat Allahu Teâlâ hazretlerinin eseridir. Biz onun kuluyuz, bizim ona kulluk etmemiz lazım. Allahu Teâlâ hazretleri bize gerçekleri kolay anlayalım diye bir peygamber göndermiş, ona tabii olmamız lazım. Kitap indirmiş, emirleri kitabında yazılı. Etme, eyleme abi! Dedelerimiz şöyle insanlar, iyi insanlar, bak sen de iyi bir ailedensin, ‘Gel imana gel.’” demiş anlatmış.

Bunu bana kendisi nakletti. Öteki hâkim de herkesin tanıdığı meşhur bir kimse. Duygulanmış, böyle hassaslaşmış, düşünmüş biraz;

“Yeğenim! Doğru söylüyorsun. Samimiyetime inandım, doğru söylüyorsun ama şuram inanmıyor.” demiş. Şuram inanmıyor! Bak akılla haklı olduğunu, doğru olduğunu anlıyor ama Allah iman nasip etmiyor. Çünkü zâlim. Zalim [olduğundan;]

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

*Vallâhü lâ yehdi'l-kavme'z-zâlimîne.*³ Allah zalimlere hidayet vermediğinden, hidayet

³ 46/Ahkâf, 10.

kapısını açmadığından içeri giremiyor. Akli gerçeği anlıyor, bir adım atıp imana gelemiyor. *Eşhedü en lâ ilâhe illallah* dese, tamam dese... Diyemiyor işte! Hidayet Allah'tan olduğu için, zalim olduğundan, cezasını çekmesi gerektiğinden [Allah] onu dedirtmiyor.

Onun için her şeyimiz Allah'tan, kesin. Her şeyimiz Allah'tan ve Allahu Teâlâ hazretleri öyle cömert ki başka cömertlere benzemez. İsteyen kulunu istedikçe seviyor yani yana yakıla, tekrar tekrar, her gün, sabah akşam, gece gündüz yalvaran, isteyen kulu seviyor. Münacaat, niyaz, dua, gözyaşları, secde, bilmem "Aman yâ Rabbi!" diye ısrar... Onu seviyor, sübhanallah, istemeyene gazap ediyor. Bunu başkası yapmaz, O'ndan başkası yapmaz. İsteyeni seviyor istemeyene gazap ediyor.

Muhterem kardeşlerim!

O halde elimizde Allah'ın dua etmek gibi çok müstesna, çok kıymetli bir nimeti var. Allah dua edeni seviyor, isteyenini seviyor. Dua edin mübarekler!

Allah'ın sevmesini istemiyor musunuz?

Allah'ın sizi, bizi sevmesini istemiyor

muyuz?

İstiyoruz. Ee işte isteyenini seviyor, istemeyeni sevmiyor. İsteyin mübarekler, sıraya girin! Sıraya girmeye de lüzum yok. Cenabı Mevlâ'nın dergahının kapısında kuyruk da yok, sıra da yok. Öyle bir kudret sahibi ki her isteyen anında doğrudan doğruya dergâh-ı izzetine vâsıl oluyor, isteyebiliyor. Beklemek de yok, sıraya koymakta yok. Bunun cevabı bir ay sonra gelir, iki ay sonra gelir diye bir şey de yok. Bugün git yarın gel de yok. Dilerse o anda, o anda ihsan eder.

Onun için duanın çok önemli bir olay olduğunu, elimizde çok büyük bir fırsat olduğunu, çok sevaplı bir faaliyet olduğunu ve çok yüksek bir ibadet olduğunu bilelim ve isteyelim lütfen.

Ya düşün mübarek, neye ihtiyacın var?

Ama hocam, yani ayıp olmaz mı ufak tefek şeyleri söylemek?

Olmaz! Ayıp olmaz, ayıp diye bir şey yok. Ayıp olmaz, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz buyuruyor ki;

“Ayakkabınızın bağcığı kopsa Allah'tan

isteyin.” Yani bağcık 6nemsiz unk6 kestiiği hayvanın derisinin kenarından bıçakla cırrt bir sırım sıyırarak kurutacak, al sana bir bağcık olacak. Ayakkabı bağcığı fabrikadan, filanca marka kâğıdı yapıştırılmış ayakkabı bağcığı yok o zaman, sırım [vardı.]

Eskiden arıklar nasıl bağlanıyordu, tulumların ağzı nasıl kapanıyordu?

Derinin kenarından bir uzun sıyrık, kurudu mu al sana bir [bağcık] oluyordu.

“Ayakkabınızın bağcığı kopsa Allah’tan isteyin.”

Ya ayıp değil mi, bağcık da oradan mı istenir?

Evet! Ayıp diye bir şey yok unk6 her şeyimiz O’ndan zaten.

Sen istediğin zaman kul olduğunu idrak etmiş oluyorsun. O’nunda âlemlerin Rabbi olduğunu anlamış ve doğru yola y6nelmiş, doğru yerden istemiş oluyorsun; Allah onu seviyor ve veriyor.

E canım herkesin istediğini verebilir mi?

وَلِلّٰهِ خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

*Ve lillâhi hazâinü's-semâvâti ve'l-arzı.*⁴

“Yerlerin, göklerin hazineleri Allahu Teâlâ hazretlerindedir.”

Sonra vermek de onun için zor bir şey değildir.

اِنَّمَا اَمْرُهٗ اِذَا اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَقُوْلَ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ

*Innemâ emrühû izâ erâde şey'en en yekûle lehû kün fe-yekûne.*⁵ “Bir şeyin olmasını dilediği zaman azamat ve celali ile, izzet ile ‘Ol!’ buyurur, o ‘Ol!’ demek de nasıl bir emirse o iş hemen olur.”

Bir şeyin olmasını dileyince *kün*, “Ol!” der. *Fe-yekûn*. “O da olur, hemen olur.”

Ol dedi bir kerre var oldu cihan.

Olma derse -veya yok ol derse- mahvolur ol dem heman.

O zaman da hemen “Olma!” derse

⁴ 63/Münafikûn, 7.

⁵ 36/Yâsîn, 82.

mahvolur. “Ol!” derse olur, “Olma!” derse yok olur. O’nun için o kadar kolay.

Yeri göğü yaratmak, hepsi bir, bir anlık, bir göz yumup açıncaya kadar olacak şey. Onun için hazineleri tükenmeyen, istenmeyi seven, istenmediği zaman gazap eden, cömertlerin cömerti, ekremü’l-ekremîn olan Allahu Teâlâ hazretlerinden [isteyin], bol bol dua edin, ağzı dualı kul olun; kendinize dua edin, komşunuza dua edin, kardeşinize dua edin, hanımınıza dua edin, çocuğunuza dua edin, babanıza dua edin, geçmişinize dua edin, Ümmeti Muhammed’e dua edin... Artık sizden dua isteyenlere dua edin. Dua edin, dua edin... çünkü dua ile meşgul olmak ibadettir. İnsan oturup dua ettiği müddetçe ibadet etmiş oluyor.

c. Dua İbadettir

الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ

ed-Du’âü hüve’l-ibâdetü. “Dua ibadetin ta kendisidir.”

Namaz ibadettir de dua ibadet değil mi?

Dua ibadetin ta kendisidir. *ed-Du’âü*

hüve'l-ibâdetü. “Dua, işte o, tam ibadet, ibadetin ta kendisidir.” Onun için namazı kıldıktan sonra pabucunuzu kapıp camiden kaçmayın. İmam *es-Selamu aleyküm ve rahmetüllah, es-Selamu aleyküm ve rahmetül-lah.* [deyip de] arkasını döndüğü zaman bakıyor cemaatin yarından fazlası gitmiş.

Ya ne oluyor?

Biraz da duaya vakit ayırın yani namaza durdunuz da duaya mı duramadınız!

Kamuran İnan kitabında diyor ki, “Biz aceleci bir milletiz. Arabaya bineriz, 180-200 kilometre süratle deli gibi arabayı süreriz, gideriz. Ondan sonra gittiğimiz yerde kahvede oturur, çay içeriz.”

Madem kahvede çay içecektin niye bu kadar süratle gittin be adam! Kendini de tehlikeye soktun, yoldakileri de tehlikeye soktun. Şeytan...

العَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ

el-Aceletü mine'ş-şeytân.

Acele kimdendir? Hele hele ibadette acele kimdendir? Hele cami de acele çıkma

arzusu nereden geliyor?

Şeytandan.

Namazı çabuk kılmak arzusu nereden geliyor?

Şeytandan.

Şeytan insanı aldatmaya niyet etti mi yanına sokulur çeşitli oyunlar yapar yani oyundan oyuna geçer. Yenecek ya! Müslümanı yenecek, tuşa getirecek yani mağlup edecek, [o yüzden] oyundan oyuna geçer. Bir kere der ki;

“Kılma namazı! Ne oluyor ya, günde beş defa çok. Hıristiyanlar haftada bir kiliseye gidiyorlar. Ne oluyor yani, müslüman günde beş defa namaz namaz namaz... Kılma beş defa!”

“Ha!” dedi mi kâfir olur, dosdoğru küfre yuvarlar geçer gider. Geçer ondan sonra güler.

إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

İz kâle li'l-insani ükfür. “İnsanoğluna ‘kâfir ol!’ der.” Yani kâfir olmasını sağlayacak ortamı hazırlar, küfre çanak tutar, kafir olmasını sağlar.

İz kâle li'l-insani ükfür. “Kafir ol!” *Fe-lemmâ kefera.* “Adam kâfir olduktan sonra da...” Tamam ya, beş vakitte namaz neymiş!” [dedi mi] gitti, iman gitti. Çünkü beş vakit namazı Allah emrediyor. Onu reddetti mi, gitti.

Cuma neymiş ya, vazife de mukaddes, mesai saatinde namaz mı olurmuş?

Mesai saatlerini namaza göre ayarla. Uykuya göre nasıl ayarlıyorsun, zalim nefsin istirahatı için uykuyu nasıl ayarlıyorsun, mesai saatlerini ona göre ayarla.

İbadetleri çiğnemek şart mı illa? Araba ile gidiyorsun, karşında ağaç var diye dümdüz gideceğim diyor musun?

Ağacı görünce kıvırıyorsun öyle gidiyorsun. Sen de ibadet olduğu zaman ibadeti çiğnemeye kalkma! Yani tersliği yapıyor, ondan sonra da onu mantık olarak aldatmaca [yapmaya çalışıyor.]

İz kâle li'l-insani ükfür fe-lemmâ kefera kâle. “İnsan kafir olduğu zaman da der ki...” *İnnî berîün minke.* “Bak, benim seninle hiç ilişkim yok, ben senden uzağım.” *İnnî*

*ehâfüllâhe rabbe'l-âlemîne.*⁶ “Ben âlemlerin Rabbi olan Allah’tan korkarım.” der.

Şeytan ne der?

Önce kâfir yapar. Kafir yaptıktan sonra, “Benim seninle bir ilişkim yok, ben alemlerin Rabbi olan Allah’tan korkarım, ben senden beriyim, ben senden uzağım.” der, aldatır.

Namaz kılma!

“Yoo! İslâm’da namaz var. Namaz kılmamak iyi bir şey değil!” filan derse;

Canım işte tamam pekala, iyi ama, şimdi şu işi yap da öyle, sonra kılarırsın.

Yoo! Sonra kılmak olur mu? Şu vakitte kılmam lazım.

Canım kılma demiyorum, işte kılarırsın, şu işi yap da ondan sonra, şu işi yap da ondan sonra.

Tabii o işi yapınca, o işi yapınca işleri peş peşe getirtir, unutturur, namazın vaktini geçirtebilir. Tehir de şeytandandır. Yani *tesvîf*,

⁶ 59/Haşr, 16.

“İlerde, ilerde yaparsın diye bahane ileri sürmek.”

Tamam canım yapacaksan yap ama ilerde yap ya, biraz şimdi şu işi bitir, ya oturuyoruz işte, tatlı tatlı sohbet ediyoruz, şu bitsin ondan sonra gideriz, kalkarız, tamam bende kılacağım.

Yalan.

Ondan sonra saate bir de bakar, uuyyy, eyvah! Tuh be! Yahu öğleyi kılmadık vakit geçti! Şeytan tehirle aldattı. Tehir ettiremiyor[sa] der ki,

“Ya bak, bir sürü işin var, zaten yirminci yüzyılın insanı medeni insan, çok faaliyetleri var, burada uzun boylu şey yapmaya [durmaya] lüzum yok. Şu namazı çarçabuk kıl, kıl kıl kıl, çabuk çabuk, hemen işinin başına çık git.”

Haydi bu sefer de alelacele içeri girer, [hızlı hızlı] *Allahüekber, Allahüekber, Allahüekber, Allahüekber*, takır, tukur, takur, tukur... Sünneti de boş ver, sünnet Peygamber Efendimiz bazen kılmış, bazen kılmamış, onu da atlattırır. Ondan sonra;

Ne okudun? Birinci rekâta ne okudun?

Bilmem.

Secdede kaç tane *sübhâne rabbiye'l-âlä* dedin?

Çocuk eğiliyor kalkıyor, eğiliyor kalkıyor;

“Kaç defa dedin?” diyorum;

“Üç defa dedim.” diyor.

“De bakayım şimdi üç defa yüksek sesle.” diyorum.

Sübhâne rabbiye'l-âlä, sübhâne rabbiye'l-âlä, sübhâne rabbiye'l-âlä.

E sen bu kadar durmadın ki secdede, kesinlikle bu kadar durmadı! Yani [hızlı hızlı] *Allahüekber, Allahüekber, Allahüekber, Allahüekber; esselamü aleyküm verahmetüallah. esselamü aleyküm verahmetüallah.* Yani süb süb süb bile demiyor belki, yani ilk heceyi bile söylemiyor. Süb süb süb diyor belki, *allahüekber* diyor...

Sonra faaliyetleri birbirlerine ulaştırmak yok. *Allahüekber*, duracak, *semiallahü limen hamideh*, duracak. Öyle birbirine eklemeli değil müstakil, her birisi ayrı namazın rüknü.

Hızlı yaptırtır. Hızlı yapmayacağım derse, hızla yapmanın da şeytandan olduğunu hoca söyledi, hızlı kılmayacağım derse şeytan bu sefer düşünür;

Ya bu adama namaz kılma dedim, kılıyor. Sonra kılarıydın dedim, yok şimdi vaktinde kılacağım diyor. Çabuk, acele et dedim, aceleyle de getiremedim. Ne yapayım bu adamı?

Başka oyun düşünür, bu sefer de der ki;

Sen aslansın, ağasın, bir tanesin, eşin yok! Yani senin, püf be! Şu namaza bak! Sen şu namazı şöyle herkesin gördüğü bir yerde kıl da herkes de görsün, namaz nasıl kılınırmış anlansın, bilmem ne filan gösterişe düşürmek ister. Çeşitli oyanlara [başvurarak] riya ve gösterişe düşürmek ister.

Allahu Teâlâ hazretleri istemeyene gazap ediyor, başka hiçbir kişi böyle istemeyene gazap etmez. İsteyeni seviyor, onun için Cenâb-ı Hakk'tan isteyeceğiz. Namazlarımızı güzel güzel kılacağız, namazdan sonra da bir dua vakti olduğunu bileceğiz. Namaz *esselamü aleyküm ve rahmetü Allah* ile bitiyor demeyeceğiz, ondan sonra da bir dua vaktim var

diyeceğiz.

Hiç acele ettirme bana, benim 10 dakika dua hakkım var.

Böyle dedin mi ne diyecek?

Şeytanın zorla yaptırım gücü yok.

Şeytan gelir de insana zorbalıkla, boyunduruğu takıp da zorla bir şeyi yaptırtır mı?

Hayır. Sadece fikir verir ve fikri hoş göstererek yapar. “Bak şunu şöyle yaparsan çok iyi olur!” filan diye propaganda ile reklamlarla tatlandırarak onu yapmaya çalışır. Yapmayacağım derssen bir şey diyemez. “Namazdan sonra on dakika dua vaktim var. Ben kendi kendime söz verdim on dakikadan önce camiden çıkmayacağım.” [dersen,] şeytan o zaman bir şey diyemez. Seni kulağından tutup şu caminin dışına atacak değil. Sen o zaman on dakikada [duanı] yaparsın. Namazı hesaplarken beş dakika sünnet, beş dakika farz, ondan sonra da on dakika [dua, toplam]. Ben yarım saat namaza ayırdım derssen; girdiğim zaman saatine bakar, çıkacağın zamana kadar da öyle ağır davranırsan bir şey diyemez. Önceden karar verirsen kendini kurtarırsın. Onun için bir

de dua vaktin olsun.

Bir de söz veriyor ya;

Bizi duadan unutma kardeşim.

Peki, peki...

O zaman madem peki dedin, o dua sözü verdiğin insanlara da dua et bakalım;

Falanca kardeşimin borcum vardı, benden dua istemişti. Yâ Rabbi! Şu kardeşime bir yerden imkân sağla, borçlarını ödesin.

Madem söz verdin, haydi bakalım ona dua et. Anne, babana dua et.

Duanın en sevaplısı, en sevaplısı neymiş?

اللَّهُمَّ ارْحَمْ أُمَّةَ مُحَمَّدٍ رَحْمَةً عَامَّةً

Allahümmerham ümmete muhammedin rahmeten âmmeten demekmiş... “Yâ Rabbi! Bütün Ümmet-i Muhammed’e umumî olarak rahmeyle, rahmetinle muamele eyle. Hepsini rahmetine erdir.” Herkesin iyiliğini, bütün Ümmet-i Muhammed’in iyiliğini istiyor. En büyük dua buymuş.

Bir insan;

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

Allahümmeğfir li'l-mü'minîne ve'l-mü'minât. “Yâ Rabbi! Sen mü'min erkek kardeşlerime de mü'min hanım kardeşlerime de hepsine mağfiret eyle!” derse, onların sayısınca sevap alırmış. Bir buçuk milyar, bir buçuk milyar müslüman. “Yâ Rabbi! Sen şunları afv u mağfiret eyle. Şaşıranlara doğru yola göster, gevşeyenleri kahrınla değil lütfunla sıkıştır. Lütfunla gevşekliklerini [gider.]” -Hani vidaları filan gevşediği zaman arabaların bakımı filan oluyor.- “Hakkı sevdik, hayrı sevdik, mü'minlerin kalplerini birbirlerine ısındır, aralarındaki tefrikaları kaldır.”

Çünkü şeytan ayırmaya çalışır. Şeytanın işi tefrikadır yani müslümanları birbirlerinden var gücüyle ayırmaya çalışır şeytan. O sana şöyle dedi, sen ona böyle demiştin. O dinlemedi, yan baktı, yamuk baktı, kaç çattı. Bak sözünde durmadı, gelmedi, gitmedi vesaire bin bir türlü bahane ile elinde körük, ateşin altını boyuna körükler. Huuuu, huuuu, huuuu boyuna körükler, o zaman müslümanın öteki müslümana karşı harareti artmaya başlar.

Çünkü ocak alevlenmeye başlar, kızgınlığı artar;

Yahu en iyisi bunların hepsi ile ilgiyi keseceksin be! Bunlardan hayır gelmez! Camiye de gitmek doğru değil! Zaten camiye de geçen gün gittim de şöyle oldu da böyle oldu da bilmem ne filan.

Bak bak bak! Körüklemenin sonunda şeytanın insanın aklına soktuğu şeylere bak! On dan sonra ohh! Camiye gitmediği zaman rahat ettim sanır kendisini.

Onun için şeytanın oyunlarına düşmeden Cenâb-ı Hakk'tan dua ederek hem sevap kazanalım hem duada ne istemişsek onu kazanalım.

Ne istiyoruz?

“Yâ Rabbi! Bana deniz kenarında bir yalı ver. Hemen istiyorum ki bahçemden oltamı atayım, balığı tutayım. Kocaman, beş kiloluk balık gelsin.” Tamam, dua ettiğin için sevap kazanıyorsun. İsteddiğini Allah verdiği zaman da sevap kazanıyorsun.

E hocam, ben buna benzer bazı dualar ettim de Allah vermedi.

Evet. Allahu Teâlâ hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'inde buyuruyor ki;

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

Ve kâle rabbükümü'd-ûdnî. “Bana dua edin.” *Esticib leküm.*⁷ “Ben sizin duanızın karşılığını vereyim.”

Tamam, karşılığı verecek ama bu karşılığı vermek senin lehine olarak üç türlü olur.

Ya senin istediğini verir ya senin istediğinden daha güzelini verir. Çünkü sen beş paralık şey istemişsindir o kıymetli şey verir. Ya da bu dünyada vermez âhirette verir, en kıymetlisi de odur. Duanın mükâfatının en kıymetlisi âhirete bırakılıp orada mükâfatı verilecek olanıdır. Peygamber Efendimiz bildiriyor ki, evliyaullah büyüklerimiz, Abdulkâdir-i Geylânî Efendimiz kitabına da yazmış. “Kul kıyamet gününde defter-i âmâli açıldığı zaman, sevaplar günahlar kefeye, teraziye konuluyor tartılıyor.”

Terazi, bu semavâtı ve arzı içine alacak

⁷ 40/Mü'min, 60

kadar büyük bir terazi. Melekler o teraziyi görünce titremeye başlıyorlar. Öyle haşmetli, öyle heybetli bir terazi ki bu yedi kat semavâtı içine koysan teazinin içine girecek. Adamın ne kadar günahı varsa hepsini alır, hepsini alacak kadar geniş.

Allahu Teâlâ hazretleri o gün defteri açtığı zaman, teraziye sevapları konulurken, kul bakacakmış ki bir takım sevaplar konuluyor teraziye ama;

“Yâ Rabbi! Ben bunu nereden kazandığımı bilemedim. Ben bu sevabı nereden kazanmışım. Bilemedim ben bunu, hatırlayamadım.” diyecekmiş. Allahu Teâlâ hazretleri de buyuracakmış ki;

“Ey kulum! Bu sevaplar senin dünyada yaptığın falanca falanca duanın sevabıdır, karşılığıdır. Senin o gün istediğin şey benim kadere uygun olmadığı için [onu vermedim,] onun sevabını şimdiye tehir ettim, şimdi al.” diyecekmiş.

Mesela diyoruz ki, “Yâ Rabbi! Şu hastamız ölmesin. Ömür ver yâ Rabbi! Yaşasın yâ Rabbi! Ağır, yatıyor, vefat etmesini istemiyoruz,

sağlık âfiyet ver yâ Rabbi!” dua ediyoruz. Sağlık âfiyet ver diyoruz ama adamın vadesi gelmiş, defteri dürülmek üzere, ömrü bitmiş.

فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً
وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

*Fe-izâ câe ecelühüm lâ yeste'hirûne sâ'aten ve lâ yestekdimûne.*⁸ Yani o değişmeyecek artık.

Ee dua ediyor?

O zaman, o ne zaman ölecekse o hasta ölür de duanın sevabını âhirette kişi o zaman alır. İşte o dua ettiğinin sevabını alır.

Neden?

Allah'ın varlığını birliğini anladı, duaları kabul edici olduğunu bildi, dilerse her şeyi yapabileceğini bildi, imanını sağlam ondan istedi diye mükafatı verir.

Bunu şöyle de anlatabiliriz. Adamın mi-desi ağrıyor; oy anam, vay babam, eyvah,

⁸ 7/A'râf, 34.

midem çok sancıyor, ağrıyor, bilmem ne filan;

“Doktor bana biraz aspirin ver!”

Doktor güler. Ya bu hastanın zaten gastriti, ülseri var. Ben şimdi bunun dediği ilacı buna versem, [veremem.] Biliyorum, ben bu adamın aile doktoruyum. Ben bunun halini bilirim, daha geçenlerde mide kanaması geçirdi. Ben bunun halini biliyorum, bu aspirin istiyor, bunun midesine bu aspirin iyi gelmez, [der] aspirin vermez losec verir. Losec İsveç’te mideye iyi gelen bir ilaç.

Yani aspirin istedi de vermedi demesin kul çünkü aspirin dokunacaktı, losec verdi, losec iyi geldiği için.

Bazen de âhirette verecektir. Ama mutlaka duayı, dua edeni mükâfatlandırır. Mutlaka, mutlaka memnun eder. Onun için bir de duayı kabul eder de kul duanın duanın kabul edildiğini hemen anlayamaz, sonradan belli olur; “Haa! Meğer duam kabul olmuş.” der. Bazen de öyle olur.

Onun için Peygamber Efendimiz diyor ki, “Dua ettim de duam kabul olmadı demeyin.” İşin o tarafını bilemezsiniz.

d. Yeryüzünde Fasık İnsanın Methedilmesine Allah Gazap Eder

İkinci hadîs-i şerîf;

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَغْضَبُ إِلَى مَدْحِ الْفَاسِقِ فِي الْأَرْضِ

Innellahe teâlâ yağdabu ilâ medhi'l-fâsıkı fi'l-ardı.

“Allahu Teâlâ hazretleri gazap eder.”

Neye?

İlâ medhi'l-fâsıkı fi'l-ardı. “Yeryüzünde fâsık insanın methedilmesine Allah gazap eder.”

Fâsık ne demek?

Allah'ın emrinden dışarıya çıkmış, raydan çıkmış, âsi olmuş, günah işlemiş kimseye fâsık derler.

كَانَ مِنَ الْجِنَّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ

*Kâne mine'l-cinni fe-feseka an emri rab-bihî.*⁹ âyetinde olduğu gibi. Fâsık yani

⁹ 18/Kehf, 50.

günahkâr.

“Allah günahkârın yeryüzünde methedilmesine gazap eder.” O halde müslüman yağcılık yapmaz.

Neden?

Allah fâsıkın methedilmesine kızıyor. Tabii methedene kızıyor. Fâsıka ayrıca kızıyordur da o fâsıkı methedene kızıyor.

“Ey sultanım, sen bir tanesin, eşin yok, benzerin yok, cihan senin mislini görmedi. Bir elinde kılıç, pazunu bükecek pehlivan analar doğurmadı. Bir elinde kalem, edipsin, zarıfsin, en güzel sözleri söylersin.”

Hepsi yalan! Hepsi yalan, hepsi şair mübalağası, uydurma. Adam beş para etmez adam, zâlim; “Sen bir tanesin! Bilmem ne...” Yalan.

Ha, Allah gazap eder.

Vayy, şairlerin çoğu bu yalan işleri yapmışlar.

Neden yapmışlar?

Şairin birisi bir hükümdar için, “Ben seni methetmeyecektim, ben seni methedecek

değildim ama ne yapayım ki vîran olası hanede evlad ü iyâl var.” diyor. Yani evde çoluk çocuk var ondan methediyorum diyor.

Ne demek?

Methedince hükümdar diyecek ki, “Şuna bir kese altın verin.” Bir kese altın verecekler o da o altını alacak, ondan sonra çoluk çocuğun ihtiyacını görecek. Hükümdardan câize, mükâfat, ödül, hediye filan almak için methediyor, methiyeler yazıyor, “Şöylesin, böylesin.” filan diyor; olmayan vasıflar izafe ediyor, olan kötülükleri örtüyor.

Zaten Peygamber Efendimiz diyor ki, “Kardeşinizin yüzüne karşı onu methetmeyin.” Methedilene de diyor ki, “Sizi metheden kimselerin yüzüne toprak saçın.”

أَحْثُوا التُّرَابَ عَلَىٰ وُجُوهِ الْمَدَّاحِينَ

Ühsü't-türâbe alâ vücûhi'l-meddâhîne.
Yani yüzüne karşı medih dalkavukluktur, doğru bir şey değil. Lütfen yapmayın diyeceksin, yaptırtmayacaksın. Kendin de öyle methetmeyeceksin.

Tabii hayrı teşvik babında, “Allah razı

olsun bak bunu tam iyi yaptın, Allah hayrını kabul etsin.” [diye] tabii bir ölçüde söylenebilir. Ama tabii ölçülerin dışına çıkarak, içinden inanmadan, yanlış olduğunu bile bile methi Allah sevmez. Zaten bu yüzden dünyanın nizamı bozuluyor. Ciğeri beş para etmez adamların etrafında dalkavuklar onu methede methede şişiriyorlar. O da kendisi bayağı yalanlara inanıyor. Bayağı bir şey sanmaya başlıyor, heykelini diktirtiyor vesaire filan... İşte bu işler böyle gidiyor.

Demek ki doğru konuşacağız, methedilmeyecek kimseyi methetmeyeceğiz. Hele fâsık bir kimseye en doğru şey nasihat etmektir; “Ya aklını başına topla, şu yaşa geldin, bırak şu günahları da Allah’ın yoluna gir. Adam ol, tevbe et, böyle gidersen âkıbetin fena olur.” filan diye nasihat etmek en doğrusu.

e. Ahireti Niyet Etmek

Ve üçüncü hadîs-i şerîf.

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُعْطِي الدُّنْيَا عَلَى نِيَّةِ الْآخِرَةِ
وَأَبَى أَنْ يُعْطِيَ الْآخِرَةَ عَلَى نِيَّةِ الدُّنْيَا

Innellahe teâlâ yu'ti'd-dünyâ alâ

niyyeti'l-âhirati ve ebâ en yu'tiye'l-âkirate alâ niyyeti'd-dünyâ.

Enes *radiyallahü anh'ten*, İbnü'n-Neccâr *rahmetullahi aleyh* ve Abdullah b. Mübarek rivayet etmişler ki Peygamber Efendimiz şöyle bir zarif, nükteli hadîs-i şerîf buyurmuş;

Innellâhe teâlâ. “Hiç şüphesiz ki Allahu Teâlâ hazretleri.” *Yu'ti'd-dünyâ alâ niyyeti'l-âhirati.* “Âhîret niyetini besleyen bir kimseye Allah dünyalığı verir.” Yani cümleyi tamamlayalım; “Âhîret niyeti üzerine dünyalığı verir ama dünyalık niyeti ile âhîreti vermekten imtinâ eder, âhîreti vermez.”

Kelimeleri bilmeyenler bunu anlamakta da biraz zorlanırlar, açıklanması gereken bir söz. Allahu Teâlâ hazretleri, kişinin niyeti sevap kazanmaksa, Allah'ın rızasını kazanmaksa, âhîret mükâfatı elde etmekse, yapmış olduğu işe dünyevî mükâfat da verir. Adam Allah rızası için iş yaptı, bakarsın dükkânına müşteri gelir, kazancı bol olur, bir sürü sebeplerden Allah dünyalığı da, dünyalık da verir çünkü esas niyeti âhîret. Ama dünya menfaati düşünerek, dünyalık düşünerek yapılan işe, ibadet de olsa, hayır gibi görünen

bir Şey de olsa, dünya menfaati düŐünülerek yapılan bir iŐey âhiret sevabı vermez.

Niyete göre, tabii biliyoruz ki bütün [ameller] niyetlere göredir. İnsan âhireti düŐünüyor, Allah'ın rızasını düŐünüyorsa, Allah hem sevap verir hem dünyalık verir; ama dünyalık menfaat düŐünüyorsa, yaptığı iş hayırlı bir iş bile olsa, sevaplı bir iş bile olsa sevap vermez, âhirette mükâfat vermez.

Demek ki yaptığımız her Şeyi Allah rızası için yapacağız, âhiret sevabını hesap ederek yapacağız. Yoksa dünya menfaati hesabı ile iş yapmayacağız. Dünya menfaati hesabı ile sadaka verse sadakası kabul olmaz. Dünya menfaati hesabı ile namaz kılrsa namazı kabul olmaz.

“Yahu mektep yaptırdım, köprü yaptırdım, eŐme yaptırdım. Herkes, ‘Bu kadar zenginsin niye hacca gitmedin?’ diyorlar. Bir de hacca gideyim de bu adamlar bir de hacı desinler, bir de hacı lakabı alayım.”

Hacca gittiği zaman Allah kabul etmez çünkü dünya maksadı ile Şey yapıyor veyahut

bir de haccedeyim de bak Hacı Muhiddin, Hacı Bekir...

“Hacı Bekir şekeri çok meşhur olmuş, ben de bir şekerçi dükkânı açacağım. Bende bir hacı lakabı koyayım diye bir hacca gideyim geleyim.”

Tamam. Hacca gitti geldi, hacı lakabını şimdi dükkânına koyuyor, mesela bu da Hacı Şükrü.

Olmaz, ondan bir sevap olmaz. Çünkü dünyalık hesabı ile yapıldığı zaman Allah âhîret sevabı vermiyor.

Bütün bunlardan çıkan sonuç şudur: Niyetimize çok dikkat edeceğiz. Yaptığımız işi hep Allah'ın rızasını kazanmak için yapacağız. Dünya menfaati girdi mi, dünya menfaatini ayıklayacağız yani dünya menfaati için âhîret işi yapmak riyakârlıktır, ondan kendimizi kolayacağız.

Allah bizi riyakârlıktan korusun. Halis niyetle her yaptığımız işi rızasını kazanmak için yapmaya muaffak eylesin. Hem dünyada hem âhîrette aziz ve bahtiyar eylesin. İki cihan sadetine cümlemizi nâil eylesin.

el-Fâtiha...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

16 Cemâziye'l-Âhir 1421 /

16.09.2000

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak
ulaşmak için tıklayınız.](#)

